

Maraton Trocal - Psunj

Petak, 19 Lipanj 2009

Maratonca zaputila se tog lijepog nedelnog jutra u sam cik zore za Pakrac! Donosimo doživljaje koje je proživio Ivica Mezak:

Između mene i Branea je pao dogovor da krenemo; to je ranije moguće jer je Pakrac dalekoo... U ranih pola 5h ujutro svi su bili na broju na dogovorenom mjestu! Brže-bolje smo poslagali bajkove u auto kojeg nam je velikodušno; no dal na; precdnik i gas za Pakrac! Ko i inače predvodil sam povorku s Acijem koji je bil navigator, a u autu iza su spali Zoki, Dino, Luka i Brane za volanom! Lijepo jutro je obećavalo odlično vrijeme trke! Nakon ravna 2h vožnje stižemo u Pakrac, parkiramo na parkingu od gradske tržnice i gledamo di je tko!

Malo poslije 7h počeli su stizati organizatori, a do toga je ekipa Maratonaca tamanila gablece kaj da nismo 3 dana ni; jeli! Počeli su stizati ljudi, razni klubovi i ekipe, pakring se ubrzo napunil! Start je bil predviđen u 10h i mi smo do tog vremena već svi bili dobro debelo spremni i puni elana! Sudac u 10h označava start! Vožnja gradom pod policijskom pratnjom nekih 3-4 km koju sačinjava nekih 200-tinjak natjecatelja! Kraj asfalta, letenje start, rock&roll je počeo! To je trebalo doživjeti, toliko bajkera kad je pojurilo niz dol svi puni snage i nabrijani do srži!

Ja sam jedva u toj strci pratil cestu-put isprijed sebe! Trabalo je dosta vremena da se malo formira kolona a za to je idealno poslužil uspon koji nije bio ba; blag i kratak. Prva polovica maratona čista uživancija, predivan okoliš; odlični singletraci po ;umi, grupica koja se može lijepo pratiti! Važno je reći da nije bilo ba; dijela gdje bi se čovjek mogel malo opustiti i odmoriti. Trebalo je doslovno "derati" po pedalama jer se je nabacil jak tempo na poprilično te;koj stazi. Već nakon nekih 2,5h vožnje odu;evljenje mi je gotovo splasnulo. Počela je druga polovica staze... Duuuugi usponi, iza kojih odmah slijede jo; duži i poprilično strmi spustevi, tehnički jako zahtjevni! Blato i potoci, kamenje, korijenje... Mislim da se na daleko moglo u zraku osjetiti miris spaljenih košenica. Ja osobno već nisam mogel kličiti, počeli su me loviti grčevi u nogama, taman kad misli; da ; se odmoriti na spustu, kad ono jo; gore! Trese bajk na sve strane radi hupsera, korenja, kamenja... boli vrat, boli guzica, nemogu vi; sjediti na biciklu, bole ruke od držanja volana, psihičko stanje na rubu odustajanja! Jednom riječju strava! Prvi puta da sa jedva čekao uspon da se malo odmorim i kad je do;ao, onda me ubio do kraja!

Ljudi su masovno izmoreni gurali bicikle nizbrdo-uzbrdo... cijelo vrijeme mi je glavom i;la misao, nikad vi;e na taj maraton! Kličim, kličim, nikako doći do oznake 10 km do cilja iako Polar kaže drukčije-manje, to me psihički ubijalo... ali nisam računao onaj početni asfalt i pratnju do letenog starta! Uopće vi;e nisam ni; znao, za;to, gdje, zbog čega... u glavi se sve izmje;alo pobrkalo, jedino sam želio ugledati tu oznaku 10 km!!! ...jer sam znao da staza zavr;ava spustem i to malo pitomijim za voziti! Kad sam konačno ugledao oznaku, sve se promjenilo! Noge su počele jače tiskati pedale, pojačavao sam svaki kilometar, počeo sam prestizati ljude koji su me negdje davno prije ostavili iza sebe! To mi je najvi;e od svega dalo snage da do kraja držim isti tempo i jo; pojačavam! Konačno posljednji spust prije cilja, oznaka 5 km, sve vi;e ljudi sustižem, prelazim na spustu i radim prednost... nije mi uopće bilo važno dal budem pao gdje, ma sam gas, samo drži tempo - cilj je sve bliže!

Neopisivi je osjećaj nakon 5h klčenja predivnim Psunjem prema kojem ću uvijek imati veliku dozu strahopo;tovanja, ugledati oznaku 1 km! Ulazak u cilj, uopće nesvjesno, sve boli ali je gotovo! Predivan osjećaj i napokon odmor! Za 10-ak minuta dolazim k sebi i svi zajedno se spu;tamo na početno mjesto okupljanja, pa na pranje i ručak! Samo kaj smo počeli slagati bicikle u auto, spustil se pljusak pa nas je malo smočil za to vrijeme dok se nismo spakirali. Ručak je bil ok, ma sve bi pojel nakon 5h klčenja! Najljep;a stvar - imamo prvo mjesto! Dino na postolju, 1. junior! Odmah je sve bilo lak;e. Dino svaka čast!!! Trud i trening su se isplatili!

Rekao sam nikad vi;e na ovaj maraton, ali već bi me sad netko jako lagano nagovorio da ponovim sve to, a gdje je jo; godina dana!

Kapa dolje svima koji su ovo odvozili, oni znaju o čemu pričam!